

Locuinta Redactorului

si

Cancelarul Redactiunii

si in

Strada fragatorului [Lé-
vésuteza], Nr. 5.

Scrisorile netrancaute nu se voru
primi decat numai de la corespun-
dintii regulari si „Federatiunii.“
Articlii tramisi si nepublicati se
voru arde.

FEDERATIUNEA

Diurnalu politicu, literaru, comercialu si economicu.

Va esi Mercuri-a, Vineri-a si Dominec'a.

Prețulu de Prenumeratiune:

Pro trei luni . . . 5 fl. v. a.
Pro siese lune . . . 6 „ „ „
Pre anul intregru . 12 „ „ „

Pentru Romanii:

prea-intregu 30 Fr. = 30 Lei u.
„ 6 lune 15 „ = 15 „ „
„ 3 — 8 „ = 8 „ „

Pentru Inscriptiuni:

10 or. de linia, si 30 or. taca's tim-
brale pentru fiesce-cars publica-
tiune separatu. In locul deschisu
20 or. de linia.
Unu esemplariu costa 10 cr.

Asta-di, in 29 c., se pertratã inaintea camerei juratiloru d'in Pest'a unu processu de pressa intentatu de procurorulu generalu magiaru contr'a lui Ionu Porutiu, ca redactore respunditoriu alu acestui diurnu, pentru articulu de fondu publicatu in Nr. 72 de la 5. aug. (24. iuliu) alu „Federatiunii“, unde se demustra starea de sclavia a natiunei romane d'in imperiulu austro-magiaru. Procurorulu generalu fu reprezentatu prin Rozgony. Ionu Porutiu, ca acusat, fu de facia, si aperi prin unu discursu mai lungu drepturile inalienabili a le natiunei romane, suprimate prin tote institutiunile de dreptu publicu si privatu a le imperiulu astro-magiaru. — Dlu deputatu dietalu Basiliu Emericu Stanescu, ca aperiatoriu alu acusatului, inca aperi prin unu discursu, bine motivatu, adeverurile exprimate in articulu incriminatu. Urmara apoi replicelc scurte ale procurorului generalu, ale acusatului si aperiatorului. Presedintele tribunalului de pressa, Dlu Iosifu Sárkány, resumã discursurile de acuzare si aperiare si formulã intrebarile indatinate. Camer'a juratiloru enuncia, in fine, cu 7 voturi contr'a 5, verdictulu „culpabilu“ si tribunalulu de pressa, aplicandu legea, condamnã pre Ionu Porutiu la inchisore de diece lune, la una amenda de 500 fl., la spesele processuali de aproape 50 fl. si la solvirea speselor de subsistintia in inchisore. Acusatulu insinuã recursu de nullitate. Unu publicu numerosu assistã la acesta pertratãre. Mai pre largu in numerii prossimi ai acestui diurnalu.

Bucuresei, 20. nov. 1870.

Se vorbesce despre unu resbelu neevitabilu in Orientu. Not'a Rusiei cãtra innãlt'a Porta, not'a lui Gortschakoff cãtra poterile mari a le Europei, scrisa intr'unu stilu atãtu de frumosu si cu tote colorile frumoase a le diplomatiei, potã ipca ameti si implé de sperantia pre multi, cã Rusi'a vré pacea: aceste note inse sunt una indirecta declarare de resbelu. Rusi'a n'a fostu neci una data mai bine inarmata, si Franci'a neci una data mai slaba si mai ocupata, decâtu in tempulu de facia. Sè presupunemu, cã Turci'a ar' cede pretensiuniloru Rusiei, si poterile garante aru consenti cu acesta invoire: atunci, in putiene lune, Rusi'a ar' implé tota Marea-Negra cu nai de resbelu, si . . . resbelulu totu ar' trebui sè urmeze. Inse, daca Turci'a nu cede, declararea oficiale a resbelului este mai multu de câtu sigura.

Nu ni pare reu de regularea Orientului; dar' ni pare reu, cã se face fara concursulu Franciei, ba potemu dice, fara influinti'a intregelc rasse latine, cã ci poterile aliate: Angli'a, Itali'a, Spani'a, Turci'a si Austri'a, fara Franci'a puternica d'in 1853, nu voru poté invinge pre Rusi'a bine inarmata d'in 1870. Numai atunci s'ar' poté sperã una victoria a aliatiloru a supr'a Rusiei, candu aliatii, sèu baremu Angli'a si Spani'a aru eliberã mai antãiu Parisulu cu trupele loru; astu-feliu ei aru cascigã pre partea loru una Francia resbunãtoriu, tare si neinvinãsa.

Nu incãpe neci una indoiela, cã Rusi'a inca si-va avé aliatii sèi in acesta intreprindere, si mai alesu daca va respectã pretensiunile diferiteloru ginti slave d'in Orientu.

Acum se nasce intrebarea, ce rolu vomu jocã noi in resbelulu orientalu? — La acest'a potemu respunde cã, daca Rusi'a voiesce sè intre pre pamentulu Romaniei ca inimica a Romaniloru, si dacã noi ne sentimã destulu de puternici pentru a dá peptu cu ea: sè ne batemu la fruntarile Romaniei, si sè impeditã invasiunea; ér' dacã nu ne sentimã destulu de tari, sè chiamãmu ajutorulu poteriloru garantu.

Inse not'a rusesca este indreptata contr'a Turciei, si numai in privinti'a unoru articli referitori la neutralisarea Marel-Negru; de unde se vede, cã Rusi'a nu pasiesce ca inimica a Romaniei. Aici dar' nu pote fi vorb'a d'a radica armele contr'a Rusiei, cã-ci nu este neci interesulu, neci detorint'a nostra de a aperi pre Turci'a . . . Poterile garante voru face ce detorescu si voiescu.

Asiè dara, noi sèu vomu observã cea mai stricta neutralitate, sèu, dacã vomu radica armele, va trebui sè le radica mu pentru orecãri interese ale nostre.

Totu ce inspira temere Romaniloru este, cã nu avem u omeni de incredere in fruntea guvernului.

Romanii si-au rolulu loru in deslegarea cestiunei orientali, si Romanii, uniti in cugete si in sentiri, voru scîi corespunde chiamãrii loru. Deci, ori-ce putere, carea ar' agita cestiunea Orientului, trebue sè apretiesca si considere interesele Romaniloru. — Nimene inse nu pote contestã gravitatea situatiunei: ea ni pote dá vietia sèu morte! De ac'a, si natiunea romana, entusiasmata de interesele sale, ar' trebui sè reclame de la Domnitoriu pre omenii cei mai capabili si mai buni Romani de reprezentanti ai sèi: pre acei barbati, cari prin trecutul loru au datu probe despre capacitatea si sentiemintele loru romanesci. Unu lucr u mare pretinde omeni mari! Sè nu ne nutrimu cu incertitudini si hipotese . . . sè nu asteptãmu, ca lucrulu mare sè faca omeni mari.

Aici in tote dilele se vorbesce despre schimbarea ministeriului . . . unu ce, ce s'a mai intemplatu de multe-ori in Romania. Cu tote acestea credemu, cã pãna la deschiderea Camerelor u nu va urmã neci una schimbare in cabinetu.

Camerele, de-sî compuse d'in diferite nuantie politice, credemu cã, delaturandu in momente grave tote interesele personali, voru recomandã Domnitoriului pre cei mai bravi si mai esperti Romani; ér' Domnitoriulu, credemu, cã cunosec in destulu capacitãtile Romaniei . . . si, dacã prin intrigele celoru de la putere s'a aflatu nevoitu a departã d'in giurulu tronulu sèu pre capii Romanismului, asta-di i-va rechiamã la sine, si astu-feliu Domnitoriulu si natiunea, uniti in cugete si aspiratiuni, voru lucrã pentru marirea nemului si tronulu Romanescu. X.

De pre campulu resbelului.

Pre candu unu telegramu prusescu d'in Versailles ni aduse scirea, cã colonelulu Lüderitz a alungatu in 24. nov., între Roye si Amiens, gardele mobile francesc, si dupa ac'a, intreprindendu una explorare cu 2 companie, 4 escadronc si cu 2 tunuri, causã perderi nu ne insemnate inimicului, care consistea d'ia 6 batalione cu artileria, se comunica d'in Amiens cu datulu 25. nov., cã 1500 prusi cu una semi-bateria fure atacati in tienutulu de la Demain de 2 batalione francesc cu 2 tunuri, fure batuti si perscutati pãna la Quesnel. — Comparandu aceste doue buletine contrarie, scirea francesca pare a fi mai dèma de crediementu, cã-ci nu esagereza neci decâtu proportiunea numerica a poteriloru armate, precum face cea prusesca; de altmintrelea venitoriulu celu mai de aproape va aretã încãtu sunt adeverate aceste sciri.

Unu corespundintè d'in Tours alu diurniulu „Journal de Bruxelles“ specificã puterea armatei francesc de sub comand'a generalului Aurelles la

18 divisiuni infanteria regulata, cincii divisiuni cavaleria regulata si la 150.000 trupe irregalarie, precum: garde mobile, francitireuri si garde nationale mobilizate. Trupele regulate consistu, dupa numitulu corespundintè, cea mai mare parte d'in fostii militari de la 25—35 ani, cari fure de nou couchiamati sub arme prin unu decretu d'in 11. augustu. — Èra unu corespundintè alu diurniulu anglesu „Daily Telegraph“ publica urmatoriele date despre armata francesca de la Loire: „In Le Mans statiuneza 25.000 fetiori, in Vendome preste 35.000, in Bourges 30.000, între Orléans si Toury 150.000; ce'a ce face una putere mai bine de 200.000 fetiori. Afara de acesti a, in apropiarea de la Nevers campeza 50.000 fetiori, si 40.000 se afla între Autun si Chagny. D'intre aceste trupe, 150.000 fetiori apartienu armatei de linia, si sunt militari exercitati, cari au servitu degiã in armata. E verosimilu, cã generalulu Aurelles va perseverã in defensiva, de ora-ce starea cea rea a drumurilor u impedece d'a pune in miscare grandiosulu sèu parcu de artileria; inse, indata ce se va mai sbicî pamentulu, va incepe a strabate innainte. Artileria sa e multu mai grea de câtu a inimicului, si de ac'a are trebuintia de mai multi cai pentru transportu. Pentru a evitã reulu acestu-a, i-s'a tramisu 150 tunuri mai usiore. Elu are diece batterie de mitrailleuse: fiasce-cars batteria compusa d'in diece mitrailleuse, ce'a-ce face 100 mitrailleuse. Afara de acestea mai dispune si de 15.000 fetiori cavaleristi; prin urmare elu stã infruntea unei armate, carea insufla respectu in tota privinti'a. — Dupa unu telegramu d'in Brussel'a, datatu d'in 26. novembre, diurniulu „Etoile belge“ comunica, inse cu reserva, cã, conformu sciriloru ce i-a venitu d'in Lille, avangard'a armatei de la Loire se afla degiã in Mantes, si in mersu directu spre Parisu.

Conformu telegramului de mai susu, nu incãpe indoiela, cã preste putienu vomu audî sciri decidiatorie despre armata francesca de la Loire. — Tienutulu de la Parisu pãna la fluviulu Loire, de la Montargis si Gien pãna la Le Mans, e terenulu pre care ambele partii belligerante si-escuta, de câte-va dile incoce, operatiunile loru. Ambele partii se nesuiescu a-si intrunî tote poterile inca innainte de lupt'a decidiatoria; si numai acestu-a e adeveratulu scopu alu operatiuniloru, conduse in una parte de generalulu Aurelles de Palladine, era in cèalalta de marele-duce de Mecklenburg si de principele Fridericu Carolu. D'in conduit'a de pãna acum'a a armatei francesc se pote deduce, cã invingatoriulu de la Orléans, generalulu Aurelles de Palladine, nu va luã ofensiv'a contr'a poteriloru intrunite a le prusiloru, ci va cercã, ca mai antãiu sè bata una parte izolata a prusiloru, si dupa ac'a sè se arunce a supr'a celei-a-lalte colone prusesci.

Cãtu despre innaintarea marelu-duce de Mecklenburg spre Le Mans, ac'a nu prè pare a se escutã conformu dorintiei nemtiloru, cã ci, dupa scirile d'in Alençon, datate d'in 25. nov., unu corpu d'in armat'a marelu-duce, carele fù tramisu pre drumulu de la Bellesme (una cetate ce jace in departare vestica de 3 mile de la Nogent-le-Rotrou) contr'a cetãtii Le Mans, si-a luat u numai de câtu mersulu spre Nogent-le-Rotrou. Cãtu'a acestei schimbãri a mersului se pote cercã numai in impregiurarea, cã nemtii sunt constrinsi a renuncia la operatiunea loru intentiunata contr'a cetãtii Le Mans.

De asemenea si corpu de armata alu generalului Werder dã preste greutãti mari in mersulu sèu. Asiè, dupa unu telegramu oficialu d'in Tours, datatu d'in 25. nov., acelu-a se aflã in miscare de la Dijon spre sudu, inse dupa una lupta nefavoritoria, intemplata la Nuits, s'a concentratu era-si la Dijon. — Totu asemene sciri nefavoritorie pentru nemti sosescu in Versailles si despre corpu de armata alu generalului Manteuffel, care si-a sîstatu degiã de doue-ori mersulu sèu spre Amiens.

Cãtu despre pusetiunna armatei nemtiesc de la Parisu, corespundintii d'in Germani'a ai diu-

rioloru anglese comunica, că poporatiunea berlineasa e forte ingrigita despre schimbarea cea mai nouă d'in Parisu. Această schimbare ingrigitoria consiste in sustinerea atfutu de lunga a Parisului; in constatarea, că Parisulu e aprovisionatu pre tempu mai indelungatu, de cătu cum credusera nemtii; in formarea energica de trupe noue in intrega Franci'a si, in fine, in conducerea precauta a comandantiloru armatei franceze de la Loire. Insu-si diariulu prusofilu d'in Vien'a „N. fr. Presse“ se esprima in modu cu totulu nefavoritoriu despre nouele prestări resbelice ale Prusiei, si si-esprime parerea de reu, că in strategi'a prusesea nu mai apare vechi'a trasura geniala.

Assediati d'in Parisu sunt neobositi intru aperarea loru, si spre scopulu acestu-a facu pre tota diu'a inventiuni noue. Asiè in unu raportu nemtiescu cetimu urmatoriele: „Ni vinu cu totulu curiose si enigmatice raporturile vigilielor campestre, cari ni comunica despre granatele franceze, ce se arunca d'in forturile Parisului, a supra pusetiuniloru noastre, fără ca să faca neci celu mai micu sgomotu.“

Dupa scirile diariului „Étoile Belge“, primite d'in Neuville, cu datulu 24., intre Dernun si Mezières s'a intemplat, in 23. nov., una lupta, cu care ocaziune prusii fure respinsi cu perderi mari; francesii au perdutu 15 morti si 8 raniti, inse au ocupatu 4 tunuri si 3 mitraileuse. Unu telegramu d'in Brussel'a, datatu d'in 26. nov., ni aduce scirea, că in sudulu Franciei s'a infintiatu unu corpu nou de armata asiè numitu „Les Vengeurs“. — D'in cetatea Lille se comunica, că prusii au disparutu d'in Rocroy, Rumigny si Mezières. Unu corpu prusescu de armata, constatoriu d'in 30.000 fetiori, a trecut domineca si luni prin Soissons, si si-a luat calea spre Amiens. Se dface, că generalulu Manteuffel innainteza cu rapediune spre Rouen; cartirulu său generalu se afla in Compiègne.

Unu telegramu oficialu d'in Tours, datatu d'in 26. nov., ni aduce scirea, că ministrulu Gambetta s'a reintorsu acolo d'in castrele contelui Kératry. In urm'a luptei nefavoritorie de la Nuits, si dupa mai multe devastări in Citaux, inamiculu pare a se concentra la Dijon. Doue batalione franceze atacara 1500 prusi intariti in siantiuri, inimicira si persecutara până la Quesnel. In noptea de la 22. spre 23. nov., prusii ocupara cetatea Belleine; 20.000 prusi pareau a strabate spre Le Mans si a luá pusetiune la Belleine. Inse in 24. nov. mersera in fuga mare spre Nogent-le-Rotrou. — Dupa unu telegramu d'in Berlinu, datatu d'in 26. nov., cu ocaziunea capitulatiunei cetății Thionville s'au facutu 4000 prisionieri, si s'au ocupatu 200 tunuri.

Dupa scirile oficiali d'in Tours, datate d'in 26. nov., colon'a franceza d'in Chateaudun a mersu spre Brou, unde inamiculu si-a luat pusetiuni tari pre aradicaturele de la Yevre; inse dupa una lupta de trei ore, pusetiunile fure ocupate de francesi, cari persecutara pre prusi in departare de 3 chilometre. Artileri'a franceza a esclatu in această lupta; perderile francesiloru sunt neinsemnate. — Diariulu francesu „Moniteur“ scrie: „Nu incape indoela, că se accepta una lupta mare; până acum'a amu fostu in avantaju in tote lovirile singuratece. Inimiculu făcu ieri (26. nov.) de la Montargis si Gien demonstratiuni amenintatorie contra aripei nostre drepte; inse dade preste poteri mari, ce a ce lu constrinse a-si schimbă planulu său de atacu; inamiculu si-concentră cu rapediune poterile sale armate d'in centru. in arip'a drepta, pentru ca să incungiure arip'a noastra stanga. — Prusii fure sfarimati de garibaldiani la Auxon; perdura 130 morti si raniti, si 200 prisionieri. — Depesiele ministeriului francesu d'in Tours anuncia despre unele lovirile mici. — Unu decretu d'in 25. nov. dispune, ca să se infintieze numai decătu diece castre mari in St. Omer, Cherbourg, Gouille, Nevers, Rochelles, Bordeaux, Clermont, Ferrand, Toulouse, Rasdelanciersi in Lyon. Fiascare tabera va cuprinde in intrulu său 20.000 fetiori, si au a servit de castre strategice; alte castre, cari cuprindu 60.000 fetiori, voru fi castre pentru exercitiei.

Correspondintele d'in Tours alu diariului „Indépendance belge“ comunica cu datulu 21. nov.: „In tota diu'a se accepta una lupta mare; daca sum bine informatu, această lupta va fi de una importantia mare, si voru participă la ea mai multi militari, decâtu cătu au participatu in luptele de până acum'a. Pre aici esistu sperantiele cele mai bune. Barbatii competinti asigura că, daca vomu fi batuti, perderea nostra nu va fi desastru, de-ora-ce inamiculu nu ni pote ocupă pusetiunile.“

Scirile prusesci si franceze, ce le primiramu in 29. nov. de pre campulu resbelului, sunt forte

contrarie un'a altei-a, d'in care cauza le si publicamu fara neci unu comentariu, lasandu ca venitorulu celu mai de apropo să constatatez adeverulu loru. — Asiè telegramele prusesci ni comunica urmatoriele: Moreuil, 23. nov. Ieri avu locu una lupta gloriosa contra armatei de nordu a inamiculu. Inimiculu, la numeru multu mai mare, fū respinsu in siantiurile de la Amiens cu perderi de mai multe mii fetiori; perderile nostre inca sunt considerabile. — Versailles, 27. nov. La Fère capitulă dupa una bombardare de doue ore. Forturile d'in partea sudica a Parisului sustinura unu focu vehementu in noptea de la 26. spre 27. nov. — In 24. nov., doue brigade d'in corpu alu 10. de armata respinsera d'in Ladon si Mezières corpu alu 20. de armata alu francesiloru, care strabateă prin tienutulu acelu a; i causara perderi considerabile si facura 146 prisionieri; perderile nemtiloru se urca la 200 fetiori. — Versailles, 28. nov. D'in Dijon se comunica cu datulu 27. nov., că la Parques a avutu locu in 26. nov. una loviră intre trupele exploratorie. Batalionulu Ungar respinse trei atacuri. — In 27. nov., generalulu Werder luă ofensiv'a, si ajunse arrièregarda franceza la Parques. Francesii perdura 400 fetiori; era perderile nemtiloru, suferite in aceste doue dfe, se urca la 50 fetiori.

D'in contra, telegramele franceze comunica: Orléans, 26. nov. Prusii fure respinsi la Neuville, in 25. nov., cu perderi mari. — Amiens, 27. nov. In 27. nov., prusii s'au respinsi de la Gentilles spre Bovres, si fure persecutati cu bajonett'a. — Tours, 27. nov. Gardelè mobile respinsera pre prusi la Beaume, cari s'au retrasu apoi până la Montbelliard. — Tours, 27. nov. Diariulu „France“ spune, că miscarea ofensiva la Le Mans s'a inceputu cu succes; corpu de armata prusescu, care venia de la Alençon, fū constrinsu a se retrage. — In fine, unu telegramu oficialu d'in Tours, datatu d'in 26. nov., contine: Ieri tota diu'a avutu locu una lupta intre Villers-Bretonneux până la Saleux; Villers-Bretonneux fū parasiu de inamicu cu artileri'a si poteri armate prevalente. In Boves fuseramu batuti, inse in Durury ni-am tienutu pusetiunile. Poterea inamiculu a constatatu d'in 30.000 fetiori.

Cestiunea orientală si tienut'a diarioloru d'in Romani'a.

Foiele d'in Romani'a continu a se ocupă de cestiunea orientală cu totu adinsulu, si, până-ce nu se va ivi una radia imbucuratoriă de lumina in situatiunea critica, incurcatala si neliniscitoria; până ce nu vomu poté crede, că această cestiune are să se resolve pre cale pacinica, fără versare de sange; până atunci vomu continuá si noi a informá pre cu publicu cestiuniloru despre tienut'a fratiloru nostri de d'incolo de Carpati, d'in Romani'a libera, facia cu această cestiune.

„Romanulu“ de la 9. si 10. novembre st. v. dface: „Scirile relative la cestiunea Orientelui devinu d'in ce in ce mai grave, tonulu Rusiei d'in ce in ce mai amenintatoriu si actiunea Turciei spre aperiare si armare totu mai mare; militiele turcesci sunt chiamate sub drapele... Ce face potera cu militiele nostre? — Prusi'a se manifesta si ea in această cestiune, mantienendu prin amenintări si aproape printru-o declarare de resbelu pre Itali'a, dispusa a veni Turciei in ajutoriu....

„In asemenea grava si critica situatiune, ce face potera in Romani'a?... Se voru repeti ore fara lupta in Romani'a rusinele de la Metz si Sedan? — Natiunea romana va suferi această? Ne vomu lasá a fi ucisi cu braciele incrucisiate? — Camer'a vine, vomu vedé.“

In numerulu de la 11. novembre inse, diariulu „Romanulu“, in polem'a sa cu „Presse“, respundendu la intrebările, ce i le fece această d'in urma, declara: „Suntemu neutri si nu facem parte in reganta d'in imperiulu otomanu.“ Inse tocmăi pentru-că suntemu neutri, trebuie să ne punemu in pusetiunea de a ne aperiá neutralitatea si cu d'ins'a esistinti'a. Celoru de la „Presse“ li place a ni citá esemplulu Belgiei neutre. Să facem dar' ca Belgi'a neutra, carea a chiamatu sub arme si a tramis la fruntaria tote poterile armate de cari potea dispune; si cu atātu mai multu să facem celu putienu cătu Belgi'a, cu cătu ea pote să fie lasata la una parte, pote să fie ocolita de vecini in resboiu, cari n'au nevoia a trece preste d'insii pentru a se luptá între d'insii, pre candu Romani'a nu pote fi in nice unu modu ocolita, si Rusi'a, atacandu pre Turki'a, nu pote face altu-feliu, de cătu a trece preste Romani'a, aserviadu-o... „Romanii cei buni dar', trebuie să preveda

tote casurile, tote eventualitățile, d'in cari ar' poté rezultá unu periclu pentru natiunea romana“, etc.

Dupa considerantele si deductiunile „Pressei“, este probabilu, că estiunea are să se resolve pre cale pacinica, si asiè Orientulu are să scape de nenorocirile unui resbelu. Eca cum opineza „Presse“ in Nr. 247 de la 10. novembre: „Lucrurile, dupa noi stau astu-feliu: Rusi'a a facutu una declaratiune ore-care; ca inse, dupa cum se vede, nu face nice unu actu esterioru, pentru-ca să se dica, că si-pune in aplicare acea declaratiune. Stă dar' pasiva, si accepta. Ce se va intemplá? Ar' trebui ca altu cine-va, ca Turki'a, ca Austri'a, ca Angli'a să iè initiativ'a spre a o atacá. Inse a o atacá pentru-ce, si unde? A o atacá in flot'a de pre Marea-Negra? Această flota, care ar' fi fostu singur'a adeverata cauza de resbelu, nu existe. Ar' trebui atunci a o atacá pre teritoriulu său, si această pentru una declaratiune, care, in fine, nu se scie cum o va privi fiitorulu congresu. Această nu o credemu posibilu.

„Credemu dar', că este multu mai probabilu, că au să se continue notele si corespondintiele diplomatice; că ele se voru urmá până la adunarea congressului; că atunci numai se va vedé, daca propunerea Rusiei se primesce, seu se respinge, daca adeca vomu avé pace, seu resbelu...

„Noi nu credemu la resbelu, o repetămu. — Inse, daca resbelu ar' fi să fie, si acestu resbelu ar' fi intre doue state vecine cu Romani'a: conduit'a nostra este trasa de mai înainte, este prescisa de tractate: noi nu avemu să luăm parte nice cu Turki'a contra Rusiei, nice cu Rusi'a contra Turciei; avemu să fimu absolutu neutri si să ne tienemu pre terenulu tractatelor. Er' candu si acestu resbelu s'ar' terminá, si candu pacea s'ar' inchiaia, si candu conferinti'a europena s'ar' adună, noi si atunci vomu veni să propunemu poteriloru adunate in conferintia, ca să faca d'in Romani'a unu statu liberu, unu statu independentu, unu regatu sub garanti'a celoru siette poteri mari, că ci unu asiè statu va fi cu adeveratu neutru si va constituí adeveratulu bulevardu, ce Europ'a a voitu să creeze la portile Orientelui.“

„Colum'n'a lui Traianu“ inca combate ide'a propusa de diariulu „Presse“, si in legatura cu această combatere se esprime in nr. 55 de la 9. nov. astu-feliu: „Cātu despre noi, precum suntemu siguri că nu acum, si nu prin d. Basiliu Boerescu (directoriulu diariului „Presse“) se va emancipá colon'a lui Traianu, ci alta data si anume prin Dacia, — totu asiè credemu cu staruintia, că Romani'a n'are a se teme, celu putienu până cu multu mai incolo, de vre-o invasiune moscovita. Si sciti de ce? Nu pentru-că Tiarulu n'ar' dorí-o d'in tota pot'a inimei. Nu pentru-că not'a lui Gorciacovu se marginesce in aparintia a isbi numai articulu 14 d'in stipulatiunile d'in 1856.

Nu pentru-că i s'ar' opune macaru pre charita d. Iepureanu. Nu pentru că Hohenzollernu d'in Berlinu n'ar' sacrificá pre Hohenzollernu d'in Bucurosci, indatate această operatiune ar' deveni utile Prusiei. Nu, este una alta cauza. Rusi'a nu pote să supere pre d. Bismarck, ér' d. Bismarck tiene cu corpu si cu sufletu la germanisarea Dunareii. Ael este chiaia... Credidiulu nostru a supra tuturor complicatiuniloru esterioru ale momentului se pote resume in urmatorii trei membri:

1. Candu Rusi'a va incepe a se certá cu Prusi'a, ne vomu teme de Rusi'a.

2. Pre cătu timpu Prusi'a traesce bine cu Rusi'a, ne temem de Prusi'a.

3. In situatiunea actuala, Rusi'a pote să calce tractatulu de Parisu in tote, afara numai de teritoriulu romanu... .

Cartea rosia.

Cartea rosia a contelui Beust s'a publicatu joi in 24. novembre. Ea contine periodulu d'in lun'a lui augustu 1869 până in novembre 1870, si constá d'in 159 acte, d'intre cari cele mai multe au inca si in momentele de facia care-va interesu. Cartea rosia este impartita, afara de introducerea indatinata, in patru parti. Partea prima contine 47 depesie relative la pusetiunea monarcei facia cu resbelulu prusso-francesu. Dupa acestea urmeza actele referitorie la afacerile orientale, si adeca 75 depesie in caus'a conflictului grecu-turcescu, egipteanu, turcescu, rescol'a dalmatina a bochesiloru si in privinti'a principatoru romane. 36 acte sunt consacrate negociatiuniloru cu curi'a papale si cestiunei romane.

„Eca ce dice c. Beust in cartea rosia cu privire la Romania :

„Starea lucrurilor in principatele unite Moldov'a si Valahia a provocatu in lunile prime ale anului curinte ingrituri serioase in Europa. In diferite puncte ale terei se aretara urmele unei miscari mari; mai multe orasie fure teatrulu conturbărilor; se portă mare frica, ca aceste scene se voru generalisa si voru amenintia pacea publica cu pericle grave. Cum-ca jace in interesulu Austro-Ungariei, mai multu ca in alu ori-carei alte poteri, de a se sustien linisea in tinentulu Dunarei de diosu, acest'a nu trebuie explicata mai pre largu. Acele semne de turburare provocara deci pre cabinetulu ces. reg. a-si indoi veghiarea; elu fu celu d'antăiu chlamatu a se ocupa de timpuriu cu consecintiele unei crise ce s'aru fi ivitu in principatele unite si, d'impreuna cu cele-lalte poteri, cari au subsemnatu tractatele d'in 1856 si 1858, a luă mesurile necesarie facia cu ivirea unei asemenea eventualitati, etc.

„Cabinetulu c. r., gat'a fiindu a dá guvernulu principelui Carolu, la ori-ce ocaziune bine-venita, dovedit faplice despre sentimintele sale necontentitu bine voitorie, s'a intrepusu in fapta la innalt'a porta si poterile garanti, pentru implinirea unei urgente dorintie a guvernulu s'eu, ca adica se se introduce in usulu limbii diplomatice numirea „Romania“ in loculu numirei acceptate in tractatele de pana acum. Daca nou'a numire n'a primitu inca sanctiunea internationala, este de a se atribui dificultătiloru, ce regularea acestei afaceri a intimpinatu in diverginti'a opiniiloru escata mai tardfu intre guvernulu turcescu si romanescu in privinti'a tiparirii noteloru monete.

„Guvernulu ces. reg. a avutu asemenea in vedere, de la 1867 incoce, regularea cardinale a unui sfru de competentie administrative si giudiciale, a caroru stabilire fundamentale deveni, prin schimbarea pusetiunei principatelor unite, irremiabile. Spre scopulu acestu-a s'au inceputu discutiiunile in sinulu ministerieloru interesate, cari in scurtu timpu se voru inchiaia si alu caroru rezultate este meritu a oferit materi'a pentru inceperea negociatiuniloru cu guvernulu romanescu, si in curundu se accepta una intielegere multiumitoria pentru ambele parti...”

Delegatiunea austriaca.

Siedinti'a I, tinenta in 24. nov.

Siedinti'a se incepe la 11^{1/2} ore a. m.; d'intre membrii delegatiunei sunt presinti 51. Pre bancele ministeriali: c. Beust, Lónyay si b. Kuhn. — Cancelariulu imperialu, c. Beust, invita pre b. Pascotini, ca membrulu celu mai innaintatu in etate, a ocupa scaunulu presidialu, pentru ca estu-modu se se pota procede la constituirea camerei.

B. Pascotini, ocupandu scaunulu presidialu, procede mai antăiu la constituirea biuroului interimalu, alegundu notari de etate pre dr. Schaup si pre principele Trauttmansdorff, si dupa acea invita adunarea a procede la alegerea presiedinteli. — Se alege cu unanimitate: cavaleriulu de Hopfen, care, multi-mindu prin cuvinte putiene pentru acesta distingere, spune, ca chlamarea delegatiunei va fi a collucra pre cale legala, pentru ca Austria se observe una politica, carea se-i conserve in afara pusetiunei sa de putere, era in intru se asigure, in modu durabilu, poporeloru sale bine-facerile paci. In fine, termina cu „se traiesca Majestatea Sa imperatulu.“

Dupa acea se alege vice-presiedinte: principele Jablonsky; notari: Czerkaski, dr. Schaup, Swetec si c. Thun; arangiatori: b. Pascotini, c. Badeni, c. Falkenhayn si dr. Daubeck, verificatori: principele Trauttmansdorff si cavaleriulu de Czernie.

Cancelariulu Beust comunica, ca Majest. Sa imperatulu va primi delegatiunea sambeta, in 26. nov.; dupa acea presinta adunarii mai multe proiecte: bugetulu comunu pentru anulu 1871, unu numeru mare de memorande si suplimente la bugetu si, in fine, cartea rosia.

Presiedintele spune, ca a primitu una interpeliatiune, subscria de delegatii: Plener, Kuranda, Giskra, Bannans, Figuly, Brestel, etc., prin carea intrebata pre ministrulu comunu alu esterneloru cu privire la cestiunea Marii-Negre, ca ce felu de mesuru a luat pentru sustienerea paci? — Se va comunica ministrulu respectivu.

Siedinti'a se inchiaia la 12 ore.

Siedinti'a a doua, tinenta in 25. nov.

Presiedintele cav. de Hopfen deschide siedinti'a la 11^{1/2} ore. Pre bancele ministeriale: c. Beust, Lónyay, br. de Kuhn.

Presiedintele comunica, ca M. S. va primi pre delegati mane la 1 ora d. m.; acestu-a trebuie deci se se afie in curtea regale d'in Bud'a cu una diumetate ora mai înainte. — Despre cele incurse se ie actu. — Presiedintele comunica apoi urmatori'a interpeliatiune ca tra ministrulu de esterne: „Subscriisii cu totii dorescu sinceru sustienerea paci, inse numai intru catu este compatibile cu

onorea si demnitatea monarhei. Facu deci intrebarea, daca Rusia a tramias vre-una replica in urm'a publicarii cartei rosie, si cari sunt pasii ulteriori d'in partea guvernulu in acesta privintia? Subsemnati: Principele Schwarzenberg, br. Gablenz, c. Coudenhove, c. Salm, cav. Grocholski, c. Jablonski, principele Sapieha, c. Badeni, Czerkaski, br. Pascotini, c. Rechberg, Swetec, Bojnoviciu, br. Giovanelli, Sturdza si consoci.

Ministrulu de esterne comunu, c. Beust, raspunse: S'au presintatu done interpeliatiuni, un'a ieri, alt'a in momentulu acestu-a. Fiindu in pusetiunea, de a pota spune on. domni, fara reserva, totu ce pota spune in acestu momentu, voi raspunde cu putiene cuvinte. Daca onor. domni au precumpenitu cu atentiune cele doue depesie tramise la Petruburg si publicate in cartea rosia, atunci sum convinsu, ca toti sunteti de parerea ca, pre de una parte, nu s'a intrelasatu nimica, pentru a conserva auctoritatea si demnitatea guvernulu, libertatea si independintia resolutiuniloru, ce au se se faca, si ca totu-odata nu s'a inchisu in nice unu modu calea spre una solutiune si intielegere pacinica possible. Speru, ca in acestu modu s'a caracterisatu indata in aceste acte tinent'a guvernulu. In urma depesieloru tramise la Petruburg n'a sositu pana in acestu momentu nice unu raspuns, si speru, ca onor. domni voru accepta de a li-se dá desluciri ulterioare despre cursulu lucrulu mai tardfu. Fia-mi iertatu a recomanda cu acesta ocaziune una observatiune practica. In una situatiune, ca cea presinte, nu este bine, a se vorbi despre resbelu, ca-ci resbelulu vine pre usioru si atunci candu nu se dorescu; totu asie de putienu este bine a vorbi pre multu despre pace (Strigari d'in stang'a: Oh!), ca-ci pre usioru se pote intempla, ca pacea se se reintorca chiaru de la calea diumetate.

Se trece la ordinea dfilei: prima cetire a proiecteloru, ce s'au asternutu ieri. — Bar. Pascotini propune a se alege una comisiune de 21 membri d'in tota delegatiunea. Propunerea se primece si alegerea se face. La provocarea presiedinteli se face indata si alegerea comisiunei petitiunarie.

Siedinti'a se inchiaia la 2 ore d. m.

Domnule Redactor!

Te rogu, nu in interesulu meu particulariu, ci in interesulu unei corporatiuni intregi, se binevoiescu a dá locu in colonele pretiuitulu diuariu „Federatiunea“ acestoru desluciri, avendu intentiunea de a informa pre on. publicu, ca ce s'a facutu banii, 220—22 fl. v. a., incursi cu ocaziunea balulu, arangiatu de tenerimea romana studiosa d'in Aradu, in carnevalulu trecut, 23. februaru. Si acest'a o facu mai alesu d'in caus'a, ca de atunci sunt apro: 10 lune, fara ca se fia aparutu pre calea publicitatii cea mai mica dare de sema despre acesti bani incassati de comitetulu arangiatoriu. Acesta nepasare, seu neglegere, presupusa despre comitetulu arangiatoriu, a datu ansa la desaprobări mari, ba chiaru si la suspiciunari d'in partea on. publicu, — si cu totu dreptulu! Condit'a susu mentiunatulu comitetu arangiatoriu ar' fi, in aparintia, nealala si de condamnatu; ci opiniunea publica e sedusa prin presupuneri false, ca-ci acelu comitetu arangiatoriu si-a implinitu detorint'a cu cea mai mare esactitate. Tenerimea romana a fostu decisu cu unanimitate, ca una parte d'in venitulu curatu alu balulu, adeca 100 fl. v. a., se fia destinata in favorulu fondulu teatrulu nationalu voindu prin acest'a a sucurge si ea cu una petricea la edificarea grandiosulu templu alu Taliei romane. Acesta suma s'a si immanatu dlui P. Desseant pentru ca, infiantandu-se unu comitetu centralu, care va ave a incassa ofertele ce voru incurge pentru acelu scopu, se binevoiescu a trimite numai de catu sum'a destinata, respective 100 fl. v. a., acelu comitetu; ce'alalta parte d'in bani inse, pare-mi-se 120 fl., s'a decisu a se impartii intre tenerii romanii lipsiti de mediluce materiali.

Acestu-a este conclusul tenerimei studiose, si comitetulu arangiatoriu a si tinentu contu de acesta decisiune, facundu socota publica, si adresandu-se ca tra redactiunea „Albinei“ se binevoiescu a publica acesta dare de sema. Inse in daru amu rogatu, de repetite ori, pre stim. Redactiunea „Albinei“ se ni publice ratiuciniulu, in fine, amu provocatu-o se ni-lu tramita celu putienu indereptu, pentru ca se ne potemu adresa ca tra alta foia romana, spre a ni-lu publica; tote aceste n'au folositu nemic'a. — Acesta desconsiderare nemeritata a produsu in tenerimea romana studiosa d'in Aradu indignare si descuragiare, ca-ci, — precandu asertiunile unoru calumniatori anonimi, carii se intreceau in a descrie tenerimea romana cu coloriile cele mai negre, aflu incredere deplina si preferintia la redactiunea diuariulu „Albina“, — protestările solemne ale intregii junimi gimnasiale contra acelor insinuări nedrepte grâu puse ad acta, seu tiatepe in focu, ne avendu nici una valora. — Nu voi se afiru, ca tenerimea romana ar' fi facutu, in annulu espiratu, progrese satisfactorie in literatur'a si limb'a materna, ce'a ce de altmintrelea nu i se pote neci de catu imputa; ci voi numai a amintii, ca epitetele de: lasitate, indiferentismu grosolanu,

ca ar' fi cu totulu neapta in limb'a materna, etc., nu se potu nici de catu atribui tenerimei carea, de-si lipsita de unu conducatoriu energicu, s'a nesuitu dupa poteri a corespunde nobilei sale chlamari. Si, de-si dupa cele esperiate, tenerimea si-a perditu poft'a d'a mai incomoda redactiunile cu publicarea putienulu progresu ce l'a facutu, totu si nu se pote presupune, ca ea ar' fi fostu data inertiei si nepasarii. Spre cea mai categorica demintire, si totodata eclatanta satisfacere pentru tenerime — pote servi ofertulu de 100 fl., ce l'a adusu pe altariulu Taliei romane prin concursulu marinimosiloru contributori la balulu susu mentiunatu. Daca dnii anonimi voiescu intr'adeveru prosperarea tenerimei romane, atunci se pretinda imperiosu, ca conducerea energica a tenerimei se nu fia neglesa, si i asiguru, ca dorintiele lor, de cum-va le au, mai usioru se voru implini. Cerce, unde esiste caus'a reului si, aflandu-o, insiste cu totu a dinsulu pentru vindecarea lui; dar se nu innegresca si ignoreze una tenerime intrega. Eu, Dle Redactoru, ca unulu carele inca am fostu membru alu acelei tenerimi, sciu, in ce gradu a fostu iritate spiritele prin asemenea atacari si desconsiderari. — Intrég'a junime lamenta contra bine meritatorulu nostri barbati, d'icundu, ca ce folosu, daca suntemu lipsiti de unu conducatoriu energicu si capabilu, care se ne scia povatiu si apera contra influentiiloru straine. Deci se pretendemu de la bine meritatii nostri inteligenti, ca se faca pasii necesari spre a ni se dá unu barbatu de spiritu si energicu, care se ne scia conduce, si estu-modu se nu fimu paralisati in incercările si silintiele nostre, candu voimu a ne cualifica in limb'a nostra materna!

Mi-veti iertă, Dle Redactoru, ca m'am abatutu atatu de tare de la obiectu, inse, pre langa deslucirile ce le facui in caus'a baniloru incassati cu ocaziunea balulu, aflai de bine a respinge si acușările nedrepte contra tenerimei studiose, espunendu estu-modu la aprecierea onor. publicu procedur'a unoru Dni anonimi, cari voiescu a vindeca reulu prin acusări si denunciări nedrepte.

In fine, provocandu-me, Dle Redactoru, la impartfalitatea, si ospitalitatea diuariulu ce redigiati, ve rogu se bine-voiti a dá locu acestoru desluciri in colonele „Federatiunei.“

Zamphiriu M. Rozescu
juristu de an. I.

Lipova, 24 11.

VARIETATI.

*(Si-a dormitu libertatea.) Unu correspundinte alu diuariulu anglesu „Standard“ comunica d'in Tours urmatori'a istoria, intemplata cu ocaziunea reocupării Orleans-ului prin armat'a francesca: Unu capitaniu bavaresu, care era incuartiratu la unu cetatianu d'in Orleans, avuse preste di unu servitiu lungu si obositoriu, si, voindu a se culca, demandă servitoriulu s'eu, ca se nu-lu trediesca d'in somnu sub nece una impregurare. In ce'alalta di, demaneti'a, servitoriulu audí tobele regiminteloru nemtiesci, cari se retrageau d'in cetate, inse, fidelu ordinatiunei primite, lasă pre domnulu s'eu se dorma mai departe. Putienu dupa acea resunara trompetele francesce, si proprietariulu casei intră in chili'a (odai'a) oficeriulu nostru, merse la elu si, tredindu-lu, i-dise: „Capitane! ieri mi-ai fostu ospele meu, inse asta-di francesii au reocupatu cetatea, si asié acum'a esti prisionierulu meu.“ „Ah, intr'adeveru?“ intrebă bavaresulu, cascarindu si intindindu-se, incatu resună patulu sub elu. „Da intr'adeveru“, replică proprietariulu. „Si nu existe neci una sperantia pentru resistintia?“ „Neci un'a!“ fu raspunsulu laconicu alu francesulu. „Fritz!“ — dise oficeriulu ca tra servitoriulu s'eu, care ascultă liniscitu la cele petrecute — „preda domnulu sabiele nostre, ca-ci suntemu prisionieri.“ Si, d'icundu acestea, eroulu capitaniu se intorse pre ce'alalta lature, pentru a-si continua somnulu intrerupt.

*(Unu anglesu speculatoriu.) Diuariulu „Bonner Zeitung“ scrie urmatori'a istoria interesanta despre caracterulu speculativu alu anglesiloru: „Unu anglesu, care innainte de resbelulu francesu-germanu locuia in Bonn, inse indata dupa dechiararea resbelulu a fostu aflu de bine a-si luă catrafusele in patri'a sa, scrise mai a-de-una-di unui locuitoriu de acolo cu tota seriozitatea, ca a cetitu, cumca Germani'a voiescu se ocaresdaunare de la Franci'a pentru nemtii alungati de preteritoriulu francesu; deci, fiindu ca si elu fu constrinsu prin resbelu a-si schimbă locuint'a de la Renu la fluvialu Themse, se roga, ca se nu i se treca cu vederea neci pretensiunile lui legali; spesele avute cu mutatul facu aprobe 1500 taleri; deci pretinde, ca acelea se i se dea inderetru.“ Daca ar' fi pasitu cu acesta pretensiune unu omu de alta nationalitate, l'amu compatim, ca si-au perditu mintile; inse, de ora-ce pretendentulu e unu anglesu, n'avemu alta-ce d'a face, de catu se ridemu.

*(Unu visu alu papei.) Diuariulu „Frankf. Journ.“ scrie d'in Rom'a, cu datulu 19. nov., urmatoriile: Pape'a avu in dfilele trecute unu visu admirabilu; si a nume, elu a adormitu intre rogatiuni, si in visu i-s'a aretatu, ca francesii catolici au batutu pre prusii luterani, si dupa acea au alergatu in legiuni la Rom'a pentru a nimici trupele italiene d'in statulu papalu. In fine, tabloulu i-presinta scaunulu papalu in vechi'a sa splendore. In urma

